

Életfogytiglan

2011 június 25. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A Veszprémi Megyei Bíróság ítélete, amellyel lényegében örökre kiiktatták a társadalomból Marian Cozma gyilkosát és társait, több mint üdvözlendő?. Az elmúlt két évtized számos szakmailag vitatható, cs?rt-csavart bírósági verdiktje jócskán aláásta az emberek biztonságérzetét ebben az országban.

Már-már azt tartottuk normálisnak, hogy az életünkre ráterpeszked? téves jogfilozófiai elvek (például a nevelés intézményébe vetett hamis hit) felülírják a közös, ?si tapasztalatot. Amit most fogalmazzunk meg egyértelm?en: ha valaki belevágja és jól megforgatja a kését a másik emberben, mégse ússza meg dorgálással, ejnye-bejnyével, néhány év börtönnel.

Raffael, Németh és Sztojka tehát helyes kis cellába költözik, és nem egy-két esztend?re. Hogy másodfokon jelent?sen enyhítik az ítéletet, arra nagyjából annyi az esély, mint hogy a Plútó bolygón rögbizzenek. Ha valaki nem tudná: a harminc-, illetve húszesztend?s fegyház nem olyan egyszer? lefolyású ám, mint mondjuk az akasztás. Lassan rohad el a magányra ítélt ember: a különböz? megvonások, a tartós egyedüllét, az ingerszegény környezet miatt hamarosan roncs lesz a rabból. A halálbüntetés következetes támogatójaként tartozom azzal, hogy bevalljam: a tényleges életfogytiglannal, a húsz-harminc éves fegyházzal sincs bajom, s?t. Ez is igazságos, már amennyiben a gyors halál helyett a lassú kínszenvedésre ráillik az igazságos jelz?.

Ahogy Sztojka Iván magánszámát, az ügyész durva sértegetését, fenyegetését, ájuldozását elnézi-elhallgatja az ember, hideg fejjel csak arra gondol, hogy eltelik néhány év, és sokkal csendesebb lesz... Amikor a kalitkányi körletében nemhogy az évek, hónapok, de a napok, s?t a percek is csigalassúsággal vánszorognak. Az élet és a halál is mást jelent, mint idekinn, a szabad leveg?n, amelyet Sztojkáék már valószínű?leg soha nem szippantanak be. Elfogy az élet, elfogy a remény, és lassan semminek, még a pusztá létezésnek sem lesz értelme...

Mit mondjak: nem hullatok, nem hullatunk könnyeket értük.

A veszprémi ítélet üzenet az egész magyar társadalomnak. Nem kevesebbet mondott ki, sugallt els? fokon a bíró, mint hogy a b?nököt arányosan megbüntetik. Erre az aprónak t?n? igazságra valósággal szomjúhozunk, mert valljuk be, elszoktunk a törvény effajta nyílt megvallásától. Vélhet?leg a vádlottak sem hitték, hogy életfogytiglant kapnak: barátaik, b?nök?társaik néhány évvel szoktak megúszni közönséges gyilkosságokat.

Hogy a nagyobb büntetési tételeknek, a szigorú és következetes felel?sségre vonásnak a b?nök?kre nézve is következményeik vannak, úgyszólván b?nüldözési egyszeregy. Ahol szigorítanak, csökken a b?nözés, mert a tolvajnak, gyilkosnak is van vesztenivalója. Amerika például egyszer? világ: miután mindenkinek akad otthon fegyvere, a betör? kétszer is meggondolja, átlendüljön-e a kerítésen, mert könnyen el?fordulhat, hogy a háziak szitává lövik. De ne is menjünk el idáig: elég, ha a b?ncselekményeket értékükön büntetjük, és nem makognak emberi jogokról meg a nevelés intézményér?l olyan szobatudóskák, akik nem találkoztak még hús-vér b?nök?vel, akikre soha nem villant az olaszliszkaiak vagy a Sztojka Ivánok üveges, állati tekintete.

B?nöz?k voltak, vannak, lesznek. Az emberi jogizmus napjai viszont meg vannak számlálva. Ostoba jogelvekért, pedagógiai kísérletekért, elméleti felvetésekért nem dobhatjuk oda a normális emberek életét. A törvényt be kell tartani, nemcsak nekünk, de a Raffael-féle mocskos gyilkosoknak is. Ha pedig kockáztatnak, és rajtavesztenek, irány a fegyház – harminc évre. Ennyire egyszer?.

Nekik is legyen végre kockáztatnivalójuk az életben. Ne csak nekünk, akik reflexszer?en megállunk, ha cigány gyereket gázolunk, vagy ha rossz utcába tévedünk éjszaka.

Csak az er?s, tekintélyes állam adhatja vissza az emberi élet méltóságát. Kizárólag a jól és következetesen alkalmazott törvények, a minél szigorúbb büntetési tételek és a valóban függetlenül m?köd? bírák példás ítéletei nyomán lesz itt rend. De rend lesz, mert annak kell lennie. Annyira mélyen vagyunk, hogy innen látványos az emelkedés.

Bizakodhatunk. Valami változik, és a veszprémi ítélet ennek a változásnak a csalhatatlan el?jele.

Szentesi Zöldi Lászl, magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS

100 ÉVVEL TRIANON UTÁN

DVD

A trianoni gyalátról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló

